

(ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ)

AZİZ FAKİRLER KOSMAS İLE DAMİANOS

Hıristiyan'ca yetiştiriliyorlar

Aziz Fakirler, Kosmas ile Damianos kardeş olup kendileri Asya'dandılar. Aynı isim ile, Kosmas ve Damianos adında, daha başka iki çift Aziz Fakirler mevcutturlar. Onlar da kardeş ve doktordular.

Onlardan bir çifti Roma'dan olup 17 Ekimde kutlanırlar. Diğer çift ise Arabistan'dandır ve onlar da 17 Ekimde kutlanırlar.

Onları fakirler olarak adlandırmanın sebebi, hastalarını bedava tedavi ettikleri içindir. Bunların ikisi de doktordular.

Burada, Asyalı Aziz Fakirleri, Kosmas ile Damianos'u inceleyeceğiz. Bunların ikisi kardeş ve maddî durumu iyi bir aileden geliyorlardı. Bunların babası önceleri putperest idi. Daha sonra ise İsa Mesih'e inandı Hıristiyan oldu. Hıristiyan olduktan sonra çok az zaman yaşadı. Fazilet ve sağduyu ile yaşadı. Çünkü, kısa süre sonra Yaratıcı Allah'a canını teslim etti. Çocuklarını da ilâhî korumaya, annelerinin özenine bıraktı.

Annelerinin adı Theodoti idi. Bu kişi, daha küçük yaşlardan itibaren, dindarlığı ve Allah'a olan imanı ile dikkat çekiyordu. Dul kaldıktan sonra da, çocuklarına Hıristiyan terbiyesi vermeye daha çok çaba gösterdi. Kendisi dinine imanına bağlı biri olduğu için, çocuklarının örnek alabilecekleri en büyük örnek yerine geçti ve çok iş yaptı. Nitekim o, gerçek İsa Mesih'in yardımıyla kocasını putperestlikten Hıristiyanlığa döndürmeyi başarmıştı. Ona yakın olan diğer kadınlar da, birçok faziletlerinden dolayı kendisinin örnek alınması gereken bir kadın gibi ona bakıyorlardı.

Onun özen gösterdiği şey çocuklarıydı. Onların iyi eğitim almalarını istiyordu. Bu kadın, çocuklarının ilerlemesi ve yükselmelerinde kendilerine çok yardım ediyordu. Onun için de, genel eğitimden sonra, çocuklarının tıpta okumaları için malını kullandı.

Beden ve ruh doktorları

Çocuklar, daha küçük yaşlarından itibaren, diğer marifetleri arasında, ilme karşı duydukları merakla da öne çıkmışlardı. Onlarda yaşlılara has bir sağgörü mevcut olup herkesi hayran bırakıyordu. Dul Theodoti, bunu

gizli bir sevinç olarak kabul ediyordu. Mütemadiyen ibadet eder ve çocuklarına yardım etmesi için Allah'tan istirham ediyordu.

Gerçekten de, çocukları Kosmas ile Damianos tıp fakültesine gittiklerinde sadece iki yol biliyorlardı: Kiliseye götüren yolu ve ikincisi de tıp fakültesine giden yolu biliyorlardı. Megas Vasilios ile Grigorios o Theologos Atina'da eğitim gördükleri zaman uyguladıkları taktiğin aynısını uyguluyorlardı. Belirli bir süre sonra ikisi de doktor olarak mezun oldular. Bugünün diliyle, tıp fakültesi diplomasını aldılar.

Hemen, tüm hayır işlerindeki itici güç olan sevgi, harekete geçti. Yakınlarındaki bazı insanların temel bir tedavi bile görmeden öldüklerini gördüklerinde, insan sever duyguları, onları tek bir an için bile rahat bırakmıyordu. Analarına lââyık çocuklar, bedbaht insanlardan alacakları paralarla zengin olmak istemiyorlardı. Onlar mesleklerini, kutsal bir görev ve yüksek bir kamu hizmeti gibi görüyorlardı. Onlar, mallarından artanlarla sade bir şekilde yaşıyorlardı. Az şeyle yetinirler ve çok şey de istemiyorlardı. Tıp ilmini, yanı başındaki insanlara bir hizmet gibi görüyor ve öyle de yapıyorlardı. Hiçbir zaman para almıyorlardı. İkinci elbiseleri bile yoktu.

Onlar için önemli olan bedenın sağlığı değil de, asıl ruhun sağlığıydı. Asıl buna özen gösteriyorlardı. Onun için de, her zaman ve her yerde İsa Mesih'in adını zikrediyor ve söylüyorlardı. Hiçbir fırsatı değerlendirmeden bırakmıyorlardı. Onlara göre, ilk ve en önemli görev olarak ruhların müjdelenmeleriydi. Müşahede edilmiştir ki, acı, insanın ruhunu derinliklerine kadar geliştirir ve İncil'in kurtarıcı vaazını daha büyük bir istekle kabul etmektedir.

Aziz Kosmas ve Damianos, hastalarından para almama taktiğiyle tüm çevreyi fethetmişlerdi. İnsanlar onları, asıl adları olan Kosmas ve Damianos ile çağırılmazlardı. Onları, FAKİRLER olarak çağırıyorlardı. Bu sıfat, Azizlerin nezaketini ve ruhî meziyetlerini çağırıştırıyordu.

Havarilere has istidatlar

İnsanlara karşı besledikleri ve yaptıkları sadaka, insan severlik ve insana hizmette ayırım yapmıyorlardı. Zengin ve fakir kişiye aynı muamelede bulunurlardı. Tedaviyi herkese bedava yapıyorlardı. İster yabancı olsun ister yerli, hiçbir ayırım ve özel tercih gözetmeksizin herkesi tedavi ediyorlardı. Bunların evi, modern bir vaftiz kazanı hâlini aldı. Hem de galiba ondan daha yüksek. Çünkü o, senede bir hasta tedavi ediyordu. oysa bu ev, her gün bir sürü insanın tedavi olduklarını görüyordu.

Azizler bu şekil yaşamlarıyla, Havarilere has istidatlara lââyık görüldüler. Allah tarafından havarilere verilen, insanları mucizevî bir

şekilde tedavi etme istidadını bunlar da elde etmiş oluyorlardı. Şimdi, şifalı ot, yakı kâğıdı ve herhangi başka bir tedavi usulü kullanmaksızın, hastaları Kutsal Ruh'un inayetiyle tedavi ediyorlardı.

Azizlerin alçakgönüllülüğü o kadar ileri gitmişti ki, hastaların yaralarını kendileri temizliyorlardı. Sadece insan değil, hayvan da. Hasta hayvan gördüklerinde onu da tedavi ediyorlardı.

Azizler, Allah'ın inayetini hiçbir zaman istismar etmediler. Mucizevî tedavilerin, kendi güçleriyle meydana geldiğini hiçbir zaman söylemediler ve demediler. Onlar, her zaman Allah'ın gücüyle meydana geldiklerini söylüyorlardı.

Muhakkak ki, Hipokrat'ın, Galinos'un, Dioskoridis gibi doktorların eski kitaplarını okumuş ve biliyorlardı. Fakat, en çok, Allah'ın adı onlara lâzımdı.

İsa Mesih'in adı onlar için tedavilerinde kılavuz ve yardımcıydı. İsa Mesih adına hastaları tedavi ediyorlardı.

O günün tıp ilmi, bir körü, bir topalı tedavi edemiyor ve ölmüş birini de yeniden diriltemiyordu. Ancak Aziz Fakirler, İsa Mesih'in gücüyle hepsini başardılar. Uzaktan insanlar onların bu mucizevî gücünü duyunca, her gün onların yanına koşuyor ve onlara tedavi için kör, topal, kendilerine cin çarpmış insanlar, yatalak ve her çeşit hastaları getiriyorlardı.

Böyle de ayrılmıyorlardı. Ayrılırlarken, çift tedavi yaptıkları için seviniyorlardı. O da, hem bedenî, hem de ruhî idi. Sabırsız ve sinirli olan hastayı, sabırlı ve sakinleşmiş biri olarak yapmayı başarıyorlardı. Mızımızın biri insanlara karşı sızlanan ve de Allah'ın kendisine karşı da konuşmaya hazır olan birine, sevgi ve büyük bir kabiliyetle, insanlara karşı iyi olmayı ve Allah'a da her zaman minnet duyması gerektiğini öğretiyorlardı.

Ruhî hastalıkları ve ruhun büyük yaralarını kendileri tedavi edemedikleri vakit, en tecrübeli ve akıllı din adamlarını ile günah çıkaran papazları da yardıma çağırıyorlardı.

Bu iki kardeşin Hıristiyanlık sevgisi, fakir hastaların masraflarını da karşılamaya sevk ediyordu.

Hiçbir zaman teşekkürleri kabul etmiyorlardı. Hastalarına verdikleri öğüt, Allah'a şükür etmeleri gerektiği idi. Çünkü tüm bu hayırlar-iyilikler ve tedaviler Allah'tan oluyorlardı.

Bu görevi bize Allah öğretti diyorlardı. Biz de onun için bu görevi yerine getiriyoruz. Bizim maaşta gözümüzün olmadığı doğru değildir. Biz sizin tarafınızdan ödenmiyoruz. Bize kalan gökyüzü maaşıdır ve onu da Allah bize veriyor. Biz pahalı ödenenleriz. Bize niye teşekkür edesiniz?

Fakir kadının küçük armağanı

O zamanlarda, Palladia adında bir kadın vardı. Ağır bir hastalıktan hasta olup uzun zaman da yatakta yatıyordu. Daha önce de dediğimiz gibi, Azizler, gelen hastaları tedavi etmekle kalmıyor, gelemeyen hastaları arıyorlardı bile. Hasta kadın Palladia'nın evine girer girmez onu tedavi ettiler. O kadar iyi oldu ki, o kadın sanki hiç hasta olmamış gibi olmuştu.

Azizlerin bu büyük, acayip ve mucizevî tedavilerinden dolayı sevinç ve memnuniyet dolu olan bu kadın, onlara teşekkür etmek ve onlara bir şeyler vermek istemişti. Ancak, hangi yolla bunu başaracağını bilmiyordu. Onun için de bir gün, o fakir kadın, üç yumurta aldı ve onları Aziz Fakirlere verdi. Bunu da duyduğu memnunluktan dolayı en küçük bir minnet borcu olarak yapmıştı. Aziz Fakirler, şöyle usulen o yumurtaları onlara verdiğini gördüklerinde, o yumurtaları kabul etmediler. Bu bahşış onlara küçük görüldüğünden falan değil, yaptıkları tedavi işi için herhangi bir maaş almak istemedikleri içindi. Hiç kimseden bir şey almama ilkelerine bağlıydılar. “Bedava alın, bedava verin” ilkesini uyguluyorlardı.

Ancak, tabii olduğu gibi, o kadın çok üzüldü. Onun için de fırsat “bekliyordu”. Bir gün, küçük kardeş, Aziz Damianos yalnız olduğu bir vakitte, gözlerinde gözyaşlarıyla ona şöyle dedi:

– Bana niye hor bakıyorsunuz? Benim size olan bahşışimi, sanki tiksindirici bir şeymiş gibi, neden kabul etmiyorsunuz? Bahşışin küçük ve benim de fakir olduğumdan mı? Sana çok rica ediyorum, beni daha çok üzme. Benim bu küçücük armağanımı sanki büyük bir armağanmış gibi kabul et.

Aziz, bu sözleri işitti ve yüreği paramparça oldu. Ona acıdı ve üç yumurtayı aldı. Birkaç gün sonra, bu olayı büyük kardeşi Kosmas'a anlatır. Aziz Kosmas o zaman çok üzüldü ve küçük kardeşine bazı sert uyarılarda bulundu. Çünkü, Allah'a karşı verdikleri sözü, küçük kardeş çiğnemiş olmuştu. Allah'a karşı verdikleri söze göre, hiçbir hastadan para almayacaklardı. Bunu o kadar kötü saydı ki, öldüklerinde, kendisiyle kardeşini bir arada gömmemelerini istedi. Ona o kadar ağır görüldü ki, bu aldıklarını, bir karşılık olarak kabul ettiğini sanmıştı. Palladia'ya uyguladığı tedavinin karşılığı olarak addetmişti.

Ancak, Allah, Damianos'un maksadını çok iyi biliyordu. Aziz Kosmas'ın böyle sıkıntı ve üzüntü çekmesine izin vermedi. Damianos kardeşinin maksadını bir sanrı ile Kosmas'a bildirdi.

O da koştı ve ondan özür diledi. Fakat o sanrıyı insanlara açıklamadı. Ne kardeşini üzdüğünü, ne de, daha önce söylediği gibi, kardeşiyle aynı mezara gömülmemeye isteğini yeniledi.

Günlerden bir gün, Azizler, Asya'da olan insanlara iyilik yapmak için gezerlerken, Fereman bölgesine vardılar. Orada Damianos hastalandı ve Allah'ın rahmetine kavuştu. Onun ruhunu melekler alıp Gökyüzü Krallığına taşıdılar. Kosmas, onun aziz naaşını kalabalık bir Hıristiyan topluluğuyla orada toprağa verdi. Kısa süre sonra Kosmas da vefat etti.

Devenin sesi

Ancak, Hıristiyanlar, Azizin eski bir isteğini, aynı mezara gömmeme arzusunu göz önünde bulunduruyorlardı. Fakat, bu arada, snarı vb. şeylerden, olup bitenlerden de haberleri yoktu. Ama Allah, isteğini, bizim hiç beklemediğimiz yerden bize gösterebilir.

Bu durumumuzda, ses gökten gelmedi, ne de herhangi bir melekten. Daha harika ve şahane bir şey oldu. Geçmiş zamanda Allah demişti: "Taşlar konuşuyorlar". Burada da taş konuşmuyor. Bir deve konuşuyor. Bir zamanlar, Aziz Kosmas onun ayağını, ciddi bir hastalıktan tedavi etmişti.

Hıristiyanların bu şaşkınlıkları karşısında, deve, insan sesiyle konuştu. Allah'ın arzusu, iki kardeşin de aynı mezara konulmaları gerektiğini söyledi ve sonra da dağa doğru gitti.

Hıristiyanlar, bu harika olaydan sonra, devenin dediğini yaptılar. İkisini de bir mezara gömdüler.

Bu mucizeyle belki çok kişi gülecektir. Allah'ın meleğinin gelip zuhur edeceğine inanıyorlar. Mucizevî bir tedavinin olabileceğine de inanıyorlar. Ölü bir insanın da yeniden dirilebileceğine inanıyorlar. Ancak, insan sesiyle bir hayvanın konuşabileceğine inanmıyorlar.

–"Bu olamaz, imkânsız", diyorlar.

Ancak, bunlara, Eski Ahit'i, varsa onlarda, orada o Rakamlar Kitabını açmalarını tavsiye edeceğiz. 22. bölümde, 28. satırdan sonra şunları yazmaktadır: "Ve Allah, dişi eşeğin ağzını (konuşması için) açtı ve Valaam'a der: Ben sana ne yaptım ki, üçüncü kez bana böyle vuruyorsun? Valaam da dişi eşeğe dedi: Sana vurdum, çünkü... Dişi eşek de Valaam'a karşı şikâyetçi olur. Gençliğinden beri bugüne kadar üzerine binmiş olduğun dişi eşek olan ben de mi?"

Dişî eşek, Valaam'a konuşuyor

Aziz Fakirlerin kerametleri

Aziz Fakirler, ölümlerinden sonra da birçok kerametler göstermişlerdir. Biz burada bunlardan birazına değineceğiz. Bunlarla da, Allah'ın inayetinin mucizevî bir şekilde, Allah'ı memnun etmek için çalışmış olan insanlar sayesinde harekete geçtiği görülür.

Hidropslu (vücudu su toplamış olan) hasta

Yaşlı bir Hıristiyan adam, korkunç hidrops (vücudunda su toplama hastalığı) hastalığına tutulmuştu. Aziz Fakirlerin kerametleri hakkında bir şeyler duydu. Onu, Aziz Fakirlerin kilisesine götürmelerini akrabalarından istedi. O hastayı oraya götürdüler, onu Aziz Fakirlerin ikonasının önüne attılar ve orada bayağı gün kaldı. Aziz Fakirler onun imanını test ettiler ve o hastayı hemen tedavi etmediler.

O hasta kişi, diğer hastaların gelip hemen tedavi olduklarını görüyordu. Bu hasta kişi sabrını kaybetti ve dua etmek bir yana, üstüne, küfür etmeye bile başlamıştı.

Bir gün, onu oradan almaları için akrabalarına haber saldı. Böylece, en azından evinde ölmüş olacaktı. Akrabaları oraya gidip onu yatağıyla beraber aldılar. Ev uzak olduğu için, uzunca bir zamandan sonra, onu bol su ve gölgesi olan bir yere salıp kendileri dinlenmek istediler. Bunlar yorgun oldukları için orada uykuya daldılar. Hasta adam ise, acı ve telâştan dolayı uyumamıştı.

O vakit Aziz Fakirler, sade birer yolcu gibi kendisine görünüp derler:

- Neyin var ki böyle yatalaksın? Nereye doğru gidiyorsun?
- Neden hasta olduğumu görmüyor musunuz? Şimdi de evime, çocuklarımın yanında ölmeye gidiyorum.

– Buraya yakın olan Aziz Fakirlerin kilisesine tedavi olmak için niçin gitmedin? Şu kadar uzak mesafeden gelen hastaların iyileştiğini sen hiç duymadın mı?

– Ben de oraya gittim ve şimdi de oradan geliyorum, der hasta adam. Ancak, herhangi bir yardım da görmedim kendimde. İnsanlar, sözüm ona, Aziz Fakirler hakkında yalan söylüyorlar. Buna ispat olarak da, işte beni de tedavi edemediler.

– Aziz Fakirler, hey insan, küfür etme, derler kendisine. Geri dön ve İsa Mesih'in gücünü göreceksin.

– Beni şimdi oraya kim götürür ki? İnsanlar bana şu kadar yardımda bulundular ve artık beni taşımaktan usanmışlardır.

– Aziz Fakirler, sen onları bırak, derler. Onlar orada dinlenedursunlar. İsa Mesih'in sevgisi için seni oraya biz götüreceğiz.

Aziz Fakirler, onu yatağıyla beraber kaldırdılar ve o hastayı kiliseye götürdüler. Onu ikonanın önünde bıraktılar ve hemen oradan kayboldular. Sonra onun akrabaları uyandılar. Onu orada bulamayınca yeniden kiliseye gittiler ve onu orada buldular.

Gece olduğu zaman Aziz Fakirler, ona ellerinde kılıçlarla görünürler ve Kosmas da Damianos'a şöyle der:

– Şu ihtiyarın karnını yar, çünkü o kutsal şeylere küfür edenlerdendir.

Onun karnını yardıkları kendisine göründü ve korkusundan uyandı. Gerçekten de o zaman karnının yarıldığını, bütün su ile kötü kokunun da dışarı çıktığını gördü. Bedeni de yine eski hâlini aldı.

Devamında, yarasını da mucizevî bir şekilde Aziz Fakirler tedavi ettiler. Bu adam, böylece, tamamen sağlıklı bir şekilde evine döndü. Allah'ına şükretti ve Aziz Fakirlere de teşekkür etti.

Kosmas'ın kılları

Korkunç, idrar tutukluğu hastalığına tutulmuş bir bey vardı. Tüm paralarını doktorlara harcıyordu. Ancak hiçbir fayda görmüyordu. Onu tedavi etmeleri için Aziz Fakirlerin kilisesine gitmeye ve orada iyileşmesi için kendilerinden rica etmeye karar verdi. Böyle de oldu. Hasta kişi Aziz Fakirlerin kilisesine götürülür. Aziz Fakirler, gece bir sanrıda ona görünürler ve kendisine derler:

– Kosmas'tan biraz kıl al, onları yak, sonra az su içinde onları iç ve hemen tedavi olacaksın.

Hasta şaşırıp kaldı, çünkü, kılları almak için Kosmas'ı nerede bulabileceğini bilmiyordu. O mevsimde, Aziz Fakirlerin yortusunda kurban edilmek için adanmış, Aziz Fakirler Kilisesinde bir koyun vardı. O koyun o kadar sakindi ki adına Kosmas diyorlardı. Ertesi gün sabahı, o

koyun, beyin yanına gitti ve sanki bir şeyler istiyormuş gibi kuvvetli melemeye başladı. Bir papaz bunu duydu ve ona dedi:

Kosmas, neyin var da böyle bağıırıyorsun?

Bey, bu koyuna Kosmas denildiğini duyunca, orada bulunanların tümüne sanrısını anlattı. Hemen o anda koyunun bazı kollarını kestiler, onları yaktılar, toz hâline getirdiler ve az su ile onları içti. Ve, işte sana bir mucize, o hastalıktan tedavi oldu. Sonra, Aziz Fakirlerin ona yaptıkları bu şahane mucizevî yardımdan dolayı Allah'a şükretti.

Kılık değiştirmiş olan şeytan

Aziz Fakirlerin metfun oldukları, Asya'nın Fereman bölgesinde, uzak bir memlekete gitmesi gereken bir tüccar vardı. Karısını alıp Aziz Fakirlerin mezarına gitti. Orada Aziz Fakirlere yalvarıp, karısını onların korumasına bıraktı ve onlara şöyle dedi:

– Aziz Fakirler ve keramet sahipleri, sizin korumanız altında karımı bırakıyorum. Sizin inayetiniz, ben dönünceye kadar onu örtsün.

Kendisi hakkında ileride duyabileceği herhangi bir habere veya mektuba da inanmaması gerektiğini karısına açıkladı. Sadece, üzerinde, yüzüğünün mührü olan veya kendi el yazısıyla yazılmış olanlara inanmasını istedi.

Ancak, daima insanı kıskanan şeytan, bir yolcu kılığına büründü. Kocasının el yazısıyla yazılmış gibi bir mektup hazırlar. O mektubu da karısının eline verir. Karısı, kocasının el yazısıyla yazılmış ve yüzüğünün resmini de görünce, kocasının sözüm ona yardıma ihtiyacı var diye, o adamın peşine takıldı.

Kılık değiştirmiş olan şeytan, o kadını bir uçuruma götürdü. O kadını öldürmek için, oradan aşağıya doğru onu hızla itti. Kadın o boşluğa düşer ve sadece şunu söyleyebildi:

– Aziz Fakirler, bana yardım ediniz!

Ansızın, kendini evinde bulur! Kendisine bir rüya gibi göründü. Ancak bu, bir gerçektir. Bu, büyük bir gerçektir. Ne olmuştu? Son anda Aziz Fakirler müdahale ettiler ve onu kesin bir ölümden kurtardılar. Sonraları, hayatı boyunca, Aziz Fakirler olan Kosmas ile Damianos'un bu kerametini hep söylemeğe devam etti.

Bu olay, bazı rasyonalistlere belki de inanılmaz görünebilir. Fakat, Eski Ahit'te meydana gelen burada da meydana gelmiştir: Daniil 12 en Vil ke Drakon 33-39. Orada, Avakum Peygamber, Babil'de bulunan aslanlar çukuruna mucizevî bir şekilde nakledilir. Orada Daniil Peygamber de bulunmaktadır. Fakat, hemen Kudüs'e geri döner. "Allah'ın meleği, hemen Avakum'u memleketine nakletti".

Bu arada şunu da belirtmek lâzımdır ki, Babil ile Kudüs arasındaki mesafe, yirmi dört saat yaya yürüyüşü demektir. “Allah istediği zaman, tabiatın düzeni yıkılır”.

Hayatlarında iken Allah’ın sevgisini kazanmış olan Aziz Fakirler, Allah’tan güç ve inayet aldılar ve böyle harika mucizeler yaratıyorlar.

Organ nakli

Rumen Ortodoks papaz, Virgilios Georgios’un, “Ebediyet için bir isim” kitabında, şu, harika kanser tedavi mucizesini okuyoruz.

“Güney Afrika’dan bir doktor, bir hastanın kalbini aldı ve yerine, ölmüş olan bir melezin kalbini koydu”. İsa Mesih’in dinine döndüğüm şu yedi yılda, azizlerin hayatında, birçok böyle tıbbî organ nakillerini öğrendim. Ve işte böyle biri:

Papa Filiks (525-530) [o zaman Papa Ortodoks’tu ve Ortodokslukla bir idi. Daha sonraları ise sapık mezheplere düştü ve İsa Mesih’in kilisesinden koptu. Kendi laik ve sapık mezhep kilisesini yaptı] Roma’da, Miranda adında güzel bir kilise inşa etmişti. O kilise, aziz doktorlar Kosmas ile Damianos adına inşa edilmişti. Onlara fakirler deniliyor, çünkü onlar hiçbir zaman karşılığında para almazlardı. Miranda adındaki bu yeni kilisenin diyakozun adı İustinianos idi. İustinianos ayağından rahatsızdı. Bedenindeki etleri çürüyordu.

Diyakoz İustinianos’un ayağı kanser hastalığından dökülüyordu. Dindar diyakoz, gece rüyasında, Kosmas ile Damianos’u, ellerinde merhemler tutar gördü. Azizlerden bir tanesi diğerine dedi:

– Keseceğimiz bedenlerdeki etleri yerine koymak için yeni bedenler nerede bulacağız?

Diğer aziz cevap verdi:

– Bugün, Aziz Petros aslanlar mezarlığına bir siyahı defnettiler. Onun bir ayağını alalım ve o ayağı hizmetçi ve diyakozumuza verelim.

İki aziz doktor da böyle yaptı. Diyakoza, siyah adamın ayağını yapıştırdılar ve hastanın ayağını da mezara koydular.

Diyakoz uyandığı zaman, hasta ayağının yerinde siyah bir ayağın olduğunu ve iyice iyileştiğini görünce, gördüğünü ve devamında meydana gelen mucizeyi anlattı. O vakit, siyah adamın mezarına topluca koştular. Mezarı açtılar, bir ayağı yoktu. Yerine, Miranda kilisesinin diyakozu olan İustinianos’un beyaz ayağı duruyordu.

Tabîî, diyakoz İustinianos zamanında, bu başarılı nakil işini bildirmek için ne büyük gazeteler, ne televizyon kanalları ve ne de fotoğrafçılar vardı. Az daha sonraları, ressam Fra Angeliko, beyaz diyakozun bedenindeki ölü siyah adamın ayağının naklini, çok güzel bir tabloya

resmetmişti. Bu tablo, Floransa'nın Aziz Markos kilisesinde bulunmaktadır".

Rumen papaz bunları yazmaktadır.

Aziz Theodoros Sikeotis'i tedavi ediyorlar

Bugünkü Ankara'ya yakın, Sikeonas'ta olan Aziz Georgios Tropeoforos manastırında, Aziz Theodoros Sikeotis hasta bulunuyordu.

Bir gün hasta yatağında bulunup ölümlü pençelediği bir zamanda, aziz melekler etrafında döndüklerini ve ona teselli verdiklerini gördü. O vakit Aziz, ağlamaya ve sabırsızlanmaya başladı.

Aziz Kosmas ve Damianos yanına gelip onun nabzını ölçtüklerini de gördü. O iki Aziz ona sordular:

– Kardeş, niye ağlıyorsun? İsa Mesih senin ömrünü uzatması için, bizim arabuluculuk yapmamızı istiyor musun?

– Cevap olarak dedi: Aziz beyler, hayatımın biraz uzatılmasını istiyorum. Çünkü ben tövbe etmemişimdir. Başında bulunduğum cemaatin irşada ve özene ihtiyacı vardır.

Gerçekten de! Azizler, hayatı elinde bulunduran İsa Mesih'e arabuluculuk yaptılar ve Theodoros, rüyasında genç birilerinin kendisine şöyle dediğini gördü: Bölgesindeki insanları Allah'a götürebilmesi için hayatı uzatılmaktadır.

Theodoros derhal uyandı. Allah'ın bu büyük mükâfatı için kendisine şükretti. O artık tamamen iyileşmişti.

Yedinci, kilise temsilcileri toplantısı

Aziz, yedinci kilise temsilcileri toplantısının zabıt defterlerinde şu mucize yazılıdır:

Aziz peder, ressam Lazaros, duvara Aziz Fakirlerin ikonalarını resmetmişti. Kadının biri, karnında çekilmez acıyla kıvranıyordu. O duvardaki ikonadan biraz boya çıkardı ve onu suyla içti. O hastalıktan hemen tedavi oldu.

Kadının imanı ve Aziz Fakirlerin inayeti mucizeyi yaptılar.

Sonuç olarak şu da söylenmelidir ki, Aziz Fakirlerin yaptıkları ve yapmakta oldukları mucizeler sayılamayacak kadar çokturlar.

Allah'tan büyük inayet almışlardır.

Midenin tedavisi sana yeter

Anadolu'dan bir dindar ve zengin bey, iyileşmeyen bir hastalıktan mustarıpti. Kalbi olup, küçük yaşlardan beri de midesi ağrıyordu. Yemek

yiyecek su içemiyordu. Bunun en kötüsü de, kendisine cin çarpmış gibi görünüyordu. Üzüntü içerisindeydi. Ancak, Allah'a ümidi vardı.

Onun için de, Aziz Fakirlerin kilisesine gitti. Orada birkaç gün kaldı. Allah'a ve azizlere yalvardı ama hiçbir şey. O zaman, belki de Allah onun iyileşmesini istemiyor diye düşündü. Onun için evine dönmeye karar verdi. Ancak, o gece, rüyasında bir kişi görüldü ve ona dedi:

– Evine dönmekten korkma. Gelecek Pazar gününe kadar bekle ve Allah'ın gücüyle Aziz Fakirlerin şanını göreceksin.

Pazar günü geldiğinde, hasta, daha önceki günlerde de yaptığı gibi, yine Aziz Fakirlerin ikonasının önünde dua etmeye başladı. Gece yarısına doğru, uyanık olduğu bir anda, kendi gözleriyle, kilisenin kutsal mihrabından Aziz Kosmas dışarı çıktı. Bütün kiliseyi geçti. Tüm hastaları ziyaret etti. Ancak, tüm bunları gören hastaya doğru dönüp bakmadı bile. Bey, dönüşünde ona doğru bakacağını sanmıştı. Fakat, hiçbir şey. Aziz, kutsal mihraba girmeye yaklaşmıştı. O vakit, hasta, yanına gider. Onun ayaklarına kapanır ve onu tedavi etmesi için kendisine yalvarır. O vakit, Aziz ona dedi:

– Bu tatlıyı al. Onu ye ve tedavi olacaksın. Aynı anda eline bir tatlı koydu. Hasta bu tatlıyı eline aldığı zaman dedi:

– Allah'ın Azizi, bu amansız hastalık bana yeniden bulaşması için bir şeyler yap.

O vakit Aziz, elini uzattı, hastaya istavroz çıkardı ve ona dedi:

– Allah adına, artık sana bu hastalık bir daha sana bulaşmasın. Devamla şunları da ekledi: Ancak, sana diyorum ki, bundan sonra, bir daha hayatında bakliyat yemeyeceksin. O zamandan sonra midesindeki ağrılar kesildi.

Fakat, beyin başka hastalığı da vardı. Ara sıra dişleri de ağrıyorlardı. Azize, bu hastalığını da tedavi etmesi için ricada bulundu.

– Midenin tedavisi sana yeter dedi Aziz. Bu küçük hastalığın sende olması Allah'ın isteğidir. Çünkü, "Allah, derdi, sevdiği kuluna verirmiş".

O vakit hasta, bu mükemmel mide tedavisi için Aziz'e teşekkür etti ve Allah'a şükrederek memnun ve mesrur bir durumda evine döndü.

Aziz Fakirlerin itibarı

Aziz Fakirler, kilise tarafından çok saygıyla anılıyorlar. Kilisede dağıtılan kutsal armağanlarda, Aziz Fakirler Kosmas ile Damianos, Kiros ile İoannis, Panteleimonas ile Ermolaos, Sampson ile Diomidis ve tüm diğer aziz fakirler adına özellikle pay dağıtılmaktadır.

Aziz Fakirlerin ve özellikle de Kosmas ile Damianos'un paraya değer vermeme şöhreti, onları Azizler içerisinde en sevilenler durumuna

getirmiştir. “Dünyanın birinci doktorları”. Halk, çeşitli hastalıklarında bunlara müracaat etmektedir ve onlardan yardım dilemektedir. Hastaların tedavi edilmelerinde, Azizlerin araya girmeleri için, kilisenin kendisi ricada bulunmaktadır. “Aziz Fakirler ve keramet sahipleri, bizim hastalıklarımızı ziyaret ediniz. Bize karşılıksız veriniz ve bizden karşılıksız alınız”.

Aziz Fakirleri, Hastane Kuruluşları veya Tıp Dernekleri, onları koruyucular olarak ilân etmişlerdir. Kaplıcalar ve ayazmalarda, Aziz Fakirler adına küçük kilisecikler inşa edilmiştir. Böyle mabetler Paros, Kea ve Kithnos adasında mevcuttur. Aynı zamanda, Atina Akropolis'te küçük bir mağarada içinde, güney tarafında “mucizevî bir ayazma akmaktadır”.

Kea adasındakilerde şu âdet vardır:

Yıl içerisinde, çok kişi dua ediyor, Aziz Fakirler adına, kendileri için hayvanlar adıyor. Yortuları olduğu zamanda, oraya bir keçi, bir öküz veya bir koyun götürüyorlar. Onu kiliseye götürürler ve kurban edip keserler. Sonra da orada olanlara bedava dağıtılır. Bir rivayete göre de, Aziz Fakirler adına adadığı ineği kesmekten vazgeçmiş. Hayvanın kendisi kiliseye gitmiş.

Kea adasında, Aziz Fakirler kilisesinin içinde, sağlık amaçlı rüya görmesi için içeride uyuyanlar olmaktadır. Yortunun arifesinde, hastalar kiliseye gidip orada gece uyuyorlar ve eğer âdil iseler iyileşiyorlar.

Edessa'nın Nisi köyünde bir koç kesiyorlar. Kayyumlar da onun etini, “köyün sağlığı için” bedava dağıtmaktadırlar.

Aziz Fakirler, Kıbrıs'ta çok anılmaktadırlar. Ermioni'de, Kastorya'da ve Sparti'de Aziz Fakirler manastırı bulunmaktadır. Atina'da Aziz Fakirler adına yapılmış olan birçok kilise mevcuttur. Bunlardan en eskisi de, Akropolis kilisesidir. O, bugün için bir kilise külliyesidir.